

II-IV 2007

PATRONAT HONOROWY
KRYSTYNA JANDA

POLKOWICKIE
CENTRUM ANIMACJI

Leszek Mędrak

9

POLKOWICKIE DNI TEATRU

IX
Polkowickie
Dni Teatru
II - IV 2007

12 kwietnia

godz. 18.00, 20.00 - Aula

Chyba

reżyseria:

Leszek Mądzik

muzyka:

Marek Kuczyński

„Scena Plastyczna Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego

to niezawodowa scena założona w 1969 roku przy Teatrze Akademickim KUL, będąca autorskim teatrem Leszka Mądzika, zrodzonym z jego zainteresowania możliwościami plastyki, przestrzeni i światła – czytamy w „Encyklopedii Teatru Polskiego”. – Dwa pierwsze przedstawienia Mądzik zrealizował wg własnego scenariusza i projektów scenograficznych przy współpracy reżysera J. Łodka („Ecce homo” 24 III 1970 r., z muzyką Łodka i własną) i J. Kaczorowskiego („Narodzenia” 2 IV 1971 r.). Od trzeciego przedstawienia („Wieczera” 23 III 1972 r., muz. S. Dąbka) zaczął sam reżyserować i wykształcać własny teatr: całkowicie pozbawiony słowa, wypowiada się za pomocą plastyki, wspomaganą muzyką, grą aktorów, których wyprowadził ze sceny pudełkowej na dużą przestrzeń. Od tej pory przestrzeń i światło, nieliczne postacie i przedmioty zanurzone w głębię i mrok nieskończoności scenicznej, podporządkowane wyznaczającej rytm sferze dźwiękowej i muzyce – stanowią podstawowe środki tego teatru.

fol. Archiwum Sceny Plastycznej KUL

Tytuł spektaklu nawiązuje do dzieła Tadeusza Różewicza „Matka odchodzi”, nagrodzonego w 2000 roku literacką nagrodą NIKE. Jest to książka złożona m.in. z dokumentów rodzinnych Różewicza, wierszy poświęconych matce, fragmentów dziennika autora i pamiętnika jego matki.

„Odchodzi – każdy lub ktoś bliski. – mówi Leszek Mądzik. – Uczucie jakie łączyło Tadeusza Różewicza z Mamą silnie mnie dotknęło. Takie świadkowanie w ostatnich chwilach, pełne uczucia, miłości i niepewności, czy wszystko się dla Niej uczyniło. Ta świadomość nie daje spokoju – oczy matki przenikają jeszcze silniej, kiedy już jej nie ma. Szukałem obrazu dla tych przestrzeni i dla tego dramatu.”

„To kolejny spektakl Leszka Mądzika z niezwykłą, pełną poetyckiego wyrazu siłą oddający ból ludzkiego istnienia. To dalszy krok artysty w śmiało ponawianych próbach dotknięcia tajemnicy bytu. Spojrzenia za granice realnego świata. Jest w nim siła prawdy obcowania z dziełem sztuki, w którym każdy widz czuje się współuczestnikiem ukazywanych – przeżywanych – wydarzeń. Nie tylko na skutek pełnego odizolowania ciemnościami od innych odbiorców, ale też z racji oszczędności i celowości użytych środków, które widza Sceny Plastycznej odsyłają do własnych

wspomnień, doświadczeń i przeżyć. Nie znam drugiego twórcy teatru, który robiłby to równie konsekwentnie, jak Leszek Mądzik.” (Janusz R. Kowalczyk – „Rzeczpospolita” 2003)

„Dzisiaj odkrywam, że istotą niemych spektakli, którymi Mądzik obdarowuje nas od ćwierć wieku, jest samotność. To z jednej strony samotność artysty, który żyje w świecie własnych lęków. A z drugiej samotność widza, który siedzi w całkowitych ciemnościach, nie widząc swoich sąsiadów, a nawet własnej ręki. Jest sam ze sobą, jak w chwili śmierci. (...) Patrę na obrazy, które wciągają wzrok jak rzeczny wir. Dają się zahipnotyzować, zapominam o tym, że gdzieś jest jakieś życie. Przede mną ciemność nabiera cech żywej istoty, która polyka i wypluwa ludzkie sylwetki. Nie wiem, czy to właśnie zobaczymy u kresu. Ale gdybym miał wybierać, poproszę wyższą instancję o spektakl „Odchodzi.” (Roman Pawłowski – „Gazeta Wyborcza” 2004)

klasyfikowanego jako autorski –teatr narracji plastycznej.”

Do chwili obecnej, prócz powyższych przedstawień, powstało jeszcze piętnaście spektakli: „Włókna” (1973), „Ikar” (1974), „Piętno” (1975), „Zielnik” (1976), „Wilgoć” (1978), „Wędrownie” (1980), „Brzeg” (1983), „Pętanie” (1986), „Wrota” (1989), „Technienie” (1992), „Szczelina” (1994), „Kir” (1997), „Galun” (2000), „Odchodzi” (2003) i „Bruzda” (2006).

„W ślad za studenckimi festiwalami krajowymi przyszły zaproszenia na międzynarodowe festiwale studenckie, inne festiwale teatrów nie zawodowych, głównie eksperymentalnych (m.in. Festiwal Teatralny w Parmie 1975 – „Ikar”; następnie w Londynie, Palermo, Villach w Austrii), a także na renomowane międzynarodowe festiwale teatrów zawodowych (m.in. BITEF w Belgradzie 1989; Awinion we Francji 1993).”

Teatr otrzymał wiele nagród m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Teatrów Eksperymentalnych w Kairze 1999 za scenografię do przedstawienia „Wrota”).”

IX
Polkowickie
Dni Teatru
II - IV 2007

14 kwietnia

godz. 19.00

- Kościół pw. Matki Bożej
Królowej Polski

Leszek Mądzik

BRUZDA

„Gleba jest miejscem bezpiecznym i dającym nadzieję. Ziarno w nią rzucone ma szansę przetrwania. Nie obumiera. Lęk przed śmiercią, choć bardzo ludzki, nie przytłacza. Nadzieja i wiara są silniejsze. Bruzda, z której jesteśmy zrodzeni i po której stąpamy, jest drogowskazem, kierunkiem wyznaczającym sens trwania. Siewca zbiera rzucone ziarno. Ludzki spichlerz to ostatnia przystań na drodze pełnej niepokoju, cierpienia, ale i zawierzenia.” (Leszek Mądzik)

W przedstawieniu „Bruzda” Leszek Mądzik odszedł od charakterystycznych dla siebie płynnych, przenikających się projekcji plastycznych na rzecz ruchu i ciała aktora jako przedmiotów gry scenicznej. „Bruzda” jest bardziej dosłowna, bliższa pantomimie i klasycznemu teatrowi ruchu. To metaforyczna opowieść

o ludzkim wędrowaniu brzdami i koleinami życia, upadkach, śmierci, katharsis i pokonywaniu kolejnych bram w drodze do Zbawienia, aby spotkać się przed Boskim Ołtarzem i Obliczem niewidzialnym dla ziemskich oczu, ale elektryzująco wyczuwalnym.

„Jest w Mądzikowej «Bruździe» niewiarygodna siła osobistego wyznania. Reżyser miał rzadko spotykaną odwagę odrzucenia wszystkiego, co przez lata mozolnie wypracował. Konwencji teatralnej, autorskiej sygnatury, charakterystycznego zestawu symbolicznych rekwizytów. Zaczął jakby od nowa. Jakby w strachu, że może mu być w sztuce za łatwo. Zaprzeczył sobie, żeby pójść dalej. Panie, panowie: wielki gest wybitnego artysty!”

(Łukasz Drewniak – „Przekrój” 2006)

„«Bruzda» zaskakuje admiratorów twórczości Mądzika, bo w tym spektaklu odarł on swój teatr z niezwyklej tajemniczości, wieloznaczności sensualnej i intelektualnej, ujawnił jego szkielet fizyczny, a ten jest zadziwiająco prosty. (...) Dosłowność i fizyczność spektaklu ma swoją własną siłę wymowy, a ta buduje dramatyczne napięcie. (...) Jest to opowieść o samym Leszku Mądziku, który boleśnie zmagając się z tematem i formą swego teatru spraw ostatecznych. Dlatego po raz pierwszy sam sobie wyznaczył rolę – demiurga z taczka w przestrzeni sacrum.”

(Grzegorz Józefczuk

– „Gazeta Wyborcza” 2005)

LESZEK MĄDZIK

www.dniteatru.pl

Uznany i ceniony artysta, wielki wizjoner polskiego teatru,
twórca niezwykle i wyjątkowy.

Od kilku lat Przyjaciół Polkowickich Dni Teatru.

Autor plakatów promujących trzy kolejne edycje tego wydarzenia.

W Polkowicach zaprezentował do tej pory przedstawienia „Wilgoć” i „Zielnik”,
pokazał również swe plakaty i fotografie (wystawa „Gombrowicz – korzenie”).

Podczas IX Polkowickich Dni Teatru serdecznie zapraszamy na spektakle autorstwa Leszka Mądziaka
(„Odechodzi” i „Bruzda”), ekspozycję jego plakatów oraz warsztaty dla młodzieży.

Ur. 5 II 1945 roku w Bartoszowinach na
Kielecczyźnie – scenograf, reżyser,
Dyrektor Sceny Plastycznej Katolickiego
Uniwersytetu Lubelskiego.

Studiował na Wydziale Historii Sztuki
KUL, gdzie zetknął się z teatrem. Zanim
w 1969 roku założył Scenę Plastyczną
KUL, współpracował z Teatrem Aka-
demickim KUL
(jako sceno-
graf) oraz
Teatrem
Gong 2
A. Rozhi-
na.

Cykl przed-
stawień
autorskich
na Scenie Pla-

stycznej KUL rozpoczął 24 III 1970 roku
premiera według własnego scenariu-
sza, z własną scenografią („Ecce Homo”,
reż. J. Lodek). Do 2007 roku zrealizował
w sumie 18 przedstawień.

Zrezygnował z warstwy słownej, ak-
tora uczynił elementem obrazu, który
– wspomagany światłem i oszczędnie
dozowanymi efektami dźwiękowymi
– staje się wizją plastyczną, wyrażającą
filozoficzne przesłanie do widza o prze-
mijaniu i śmierci. Konstrukcja przed-
stawienia ma każdorazowo swój po-
czątek w konkretnych przeżyciach
artysty, w doznaniach z dzieciństwa
i obrazach pamięci: „Tchnienie”
(1992, z muz. S. Radwana), powstało
z żalu po ojcu i zetknięcia z lodowa-
tością śmierci i śnieżyca, „Wędrownie”
(1980, z muz. Z. Koniecznego) — z
zapamiętanego zetknięcia się

martwej materii
z żywym
organizmem
w kryptach
Kościoła
na Św.
Krzyżu,

przedstawienia: „Włókna” (1973, z muz.
S. Dąbka), „Wilgoć” (1978, z muz.
J.A.P. Kaczmarka), „Wrota” (1989, z muz.
P. Gintrowskiego) – ze spotkania z ży-
woleń wody. Związki z innymi żywio-
łami świata i potęgą ludzkich uczuć, ja-
erotyka, miłość, cierpienie, lęk, rozpacz
i nadzieja, obecne są w realizowanych
kolejno przedstawieniach: „Narodzenia”
(1971), „Wieczera” (1972), „Ikar” (1974),
„Piętno” (1975), „Zielnik” (1976), „Brzeg”
(1983), „Pętanie” (1986), „Szczelina”
(1994), „Kir” (1997), „Cahun” (2000),
„Odechodzi” (2003) i „Bruzda” (2006).

Prowadzi warsztaty teatralne, organi-
zuje własne wystawy i wystawy innych
artystów. Otrzymał liczne wyróżnienia
i nagrody. Do najważniejszych należą:
Nagroda Młodych im. W. Pietrzaka
(1974); wyróżnienie na Światowym Pra-
skim Quadriennale Scenografii i Archi-
tektury Teatralnej (1983); Międzynaro-
dowa Nagroda Krytyków na Festiwalu
Teatrów Eksperymentalnych w Kairze
(1991).

Jest autorem książek: „Mój teatr” (2000)
oraz „Fotografia. Faktura. Czas. Sacrum.
Postać” (2002), albumu własnych zdjęć
ze wstępem Andrzeja Wajdy.

Na podstawie: „Teatr bezsłownej prawdy.
Scena Plastyczna Katolickiego Uniwersytetu
Lubelskiego”, red. W. Chudy, Lublin 1990.

15 lutego - 25 marca
art.Gallery

WYSTAWA PLAKATÓW LESZKA MĄDZIKA

„Jak mówi sam Leszek Mądzik, plakat stanowi dla niego formę odreagowania dyscypliny teatru. Spektakl jest wydarzeniem czasowym, wielowarstwowym, w teatrze Leszka Mądzika

11, 12, 13 kwietnia, Kino WARSZTATY TEATRALNE DLA MŁODZIEŻY

„Treścią warsztatu jest relacja aktora (człowieka) z przedmiotem, rzeczą, obiektem. Współlistnienie tych elementów tworzących nową jakość, wyraz, ekspresję. Jest to próba wzbogacenia wyzwolonych przeżyć aktora przez przywołane powyżej elementy. Siła przekazu osiągnięta ze współlistnienia tych elementów daje nowy komunikat o człowieku.” (Leszek Mądzik)

– rozwijającym się poprzez sceny na granicy powidoków i bez słów. Ich sens nie jest dany wprost, wymaga wyczucia, przeczucia, przeżycia. Natomiast plakat ze swej natury musi być lapidarnym, konkretnym komunikatem.

Plakaty Leszka Mądzika działają na publiczność dzięki kontrastowi, tak charakterystycznemu dla teatru, ale i dla życia samego, kontrastowi twarzy i maski, ciała i kostiumu. Niosą one gotowe już, przetworzone w formie kolażu, sensory i znaczenia, zawarte w użytych do plakatu obrazach. W plakatów świat wyobraźni Leszka Mądzika odsłania swą inną stronę – barw i emocji.” (Grzegorz Józefczuk)

foto: Andrzej Wierdak

JERZY STUHR

„Decydując się na objęcie patronatem tej imprezy, wiedziałem, że muszę tu być osobiście, bo tylko wtedy będzie to miało sens. Bardzo się cieszę, że życie teatralne w małych ośrodkach się rozwija. Kiedyś kręciło się to tylko w okolicach dużych teatrów. Teraz mapa teatralna się zmienia i to właśnie w małych miejscowościach odbywają się prestiżowe przeglądy czy festiwale.”

„Do Polkowic jechałem z podwójną radością, bo podczas jednej imprezy mogę pokazać pracę moich studentów i sam stanąć przed widownią. To dla mnie wielkie prywatne święto.”

LEONARD PIETRASZAK

„To jest nieprawdopodobne, jak przyjmują tutaj. Jaka jest serdeczność, jacy sympatyczni ludzie.”

MICHAŁ ŻEBROWSKI

„To są rzeczy wyjątkowe. Jestem pod wielkim wrażeniem organizacji tej imprezy, a przede wszystkim widowni, która jest mądra, wrażliwa i świadoma. Dla aktorów granie dla takiej publiczności to prawdziwe szczęście.”

WOJCIECH PSZONIAK

„To miejsce zrobiło na mnie niesamowite wrażenie.”

„Jest takie miejsce, są rzeczy możliwe. (...) Fenomen, którego ja nie rozumiem.”

„Jedźmy do Polkowic”. „Cudowna, inteligentna widownia, która kocha teatr.”

EWA WYCICHOWSKA

„Bardzo mi miło i myślę, że wszystkim artystom również, że tak wspaniale zostaliśmy przyjęci na festiwalu teatralnym.”

„Myślę, że ta publiczność dała nam bardzo dużo do myślenia, czy nie przyjeżdżać tu częściej z całym repertuarem. (...) Chętnie przyjeżdżamy, aby nawiązać taki wspaniały dialog z taką wspaniałą publicznością.”

LESZEK MĄDZIK

„Polkowice to jest dla mnie ważne miejsce. Odczuwam tutaj duży komfort dzielenia się z publicznością tym, co robię.”

„W tym mieście jest dobra gleba do odhionu sztuki. To jest wspaniałe. Czuje się, że ludzie mają potrzebę chłonięcia sztuki, którą tworzą. To jest cudowne, bo dla każdego artysty najważniejsze jest to, że są odbiorcy, którzy chcą chłonić to, co on tworzy. Tylko przez odbiór sztuki przez ludzi artysta czuje, że to, co robi, ma sens.”

MAGDALENA ZAWADZKA

„Jestem tym zachwycona! Już wielokrotnie byłam w miejscach, gdzie wydawać by się mogło, że nie powinno się nic ciekawego dziać, bo jest za mało ludzi, za mało pieniędzy, a jednak się dzieje. Mogę powiedzieć, że polkowicka publiczność to entuzjaści teatru. Na sali był nadkomplet, a w atmosferze wyczuwało się ogromną chęć obejrzenia przedstawienia, przeżycia czegoś, nauczenia się czegoś. To niewątpliwie miara wielkiej inteligencji.”

IX Półkowickie Dni Teatru II - IV 2007

patronat honorowy:
Krystyna Janda

spektakle dla dzieci

27 lutego
godz. 8.30, 10.00, 11.30 - Kino
Lubuski Teatr - Zielona Góra
**O STOLARZU, KTÓRY
SZUKAŁ SZCZĘŚCIA**

30 marca
godz. 9.00, 10.30 - Aula
Teatr Jeleniogórski - Scena Animacji
**ALIBABA I CZTERDZIESTU
ROZBÓJNIKÓW**

spektakle dla młodzieży

28 lutego
godz. 8.30, 10.30 - Kino
Scena Fundacji Starego Teatru
w Krakowie
EMIGRANCI
Stanisław Mrożek, reżyseria i obsada:
Piotr Cyrwus, Wojciech Skibiński

13 marca
godz. 8.30, 10.00, 11.30 - Kino
Tadeusz Kotwica - monodram
MALY KSIĄŻĘ
Antoine de Saint-Exupéry

konkursy

22 - 23 marca - Kino
**HUMOR I SATYRA
W POEZJI I PROZIE**
XI Przegląd Teatru Jednego Aktora

23 - 24 kwietnia - Kino
CZTERY MILE ZA PIEC
XI Przegląd Teatrów Szkolnych
i Przedszkolnych

wystawy

15 lutego - 25 marca
artGallery
**WYSTAWA PLAKATÓW
LESZKA MĄDZIKA**

15 lutego - 14 kwietnia
Rynek
**PLENEROWA
WYSTAWA ZDJĘĆ**
Półkowickie Dni Teatru 2004 - 2006

przeegląd twórczości

filmowej Krystyny Jandy

25 stycznia godz. 8.15, 17.00
CZŁOWIEK Z MARMURU
25 stycznia godz. 11.15, 20.00
CZŁOWIEK Z ŻELAZA

20 lutego godz. 8.15, 17.00
PESTKA
20 lutego godz. 10.15, 19.00
WRÓŻBY KUMAKA

6 marca godz. 8.15, 10.30, 19.00
PRZESŁUCHANIE

warsztaty

11, 12, 13 kwietnia - kino
Warsztaty teatralne dla młodzieży prowadzi:
LESZEK MĄDZIK
Dyrektor Sceny Plastycznej KUL

15 lutego, godz. 19.00 - Aula
Teatr Na Woli im. Tadeusza
Łomnickiego - Warszawa

ROZKŁADY JAZDY

Michael Frajn, Petr Zelenka
reżyseria: Agnieszka Lipiec - Wróblewska
obsada: Beata Fudalej i Artur Barciś

19 lutego, godz. 19.00 - Aula

Jerzy Trela
ROZMOWY Z DIABŁEM.

**WIELKIE KAZANIE
KSIĘDZA BERNARDA**

Leszek Kołakowski
Teatr Scena STU - Kraków
reżyseria: Krzysztof Jasiński
muzyka: Jan Kanty Pawluśkiewicz

21 lutego, godz. 19.00 - Aula

Teatr Polski - Szczecin

LATAJĄCY CYRK MONTY PYTHONA

realizacja: Adam Opałowicz,
Jan Bańchocha, Janusz Józefowicz

PORNOGRAF

spektakle dla widzów dorosłych

28 lutego, godz. 19.00 - Kino

Scena Fundacji Starego Teatru w Krakowie

EMIGRANCI

Stanisław Mrożek
reżyseria i obsada: Piotr Cyrwus, Wojciech Skibiński

4 marca, godz. 19.00 - Aula

Lubuski Teatr - Zielona Góra

A WSZYSTKO TO TY...

spektakl muzyczny - piosenki Marka Grechuty
scenariusz i reżyseria: Jerzy Satanowski

7 marca, godz. 19.00 - Aula

**UROCZYSTE OTWARCIE IX PÓLKOWICKICH
DNI TEATRU: Krystyna Janda**

Teatr Polonia - Warszawa

**STEFCIA ĆWIEK
W SZPONACH ŻYCIA**

Dubrawka Ugreń
reżyseria: Krystyna Janda
obsada: Agnieszka Krukówna, Zofia Merle,
Viola Arlak, Michał Piela

9 marca, godz. 19.00 - Aula

Krystyna Janda

UCHO, GARDŁO, NÓZ

Vedrana Rujan
Teatr Polonia - Warszawa
reżyseria: Krystyna Janda
spektakl dla widzów dorosłych

12 marca, godz. 19.00 - Aula

Teatr Scena STU - Kraków

WARIAT I ZAKONNICA

Stanisław Ignacy Witkiewicz
reżyseria: Krzysztof Jasiński
muzyka: Jan Kanty Pawluśkiewicz
obsada: Dariusz Gnatowski,
Sonia Bobosiewicz / Lidia Lubitcka i inni

16 marca, godz. 19.00 - Aula

Stary Teatr - Kraków

WARIACJE ENIGMATYCZNE

Eric-Emmanuel Schmitt
reżyseria i oprawa muzyczna: Piotr Mikucki
obsada: Tadeusz Huk, Piotr Cyrwus

19 marca, godz. 19.00 - Aula

Polska Scena Komediowa

WIERUSZKA

DWIE MORGI UTRAPIENIA C.D.

Marek Rębacz
obsada: Andrzej Grabarczyk,
Małgorzata Ostrowska-Królikowska,
Anna Goenostaj, Mirosław Konarowski,
Magdalena Górnska, Marek Rębacz

25 marca, godz. 19.00 - Aula

Polski Teatr Tańca - Poznań

XY ROAD

choreografia: Paulina Wycichowska

WO-MAN W POMIDORACH

choreografia: Yossi Berg

30 marca, godz. 19.00 - Aula

Teatr Bagatela - Kraków

STOSUNKI NA SZCZYCIE

Edward Taylor
reżyseria: Janusz Sztybel

12 kwietnia, godz. 19.00, 20.00 - Aula

Scena Plastyczna KUL

ODCHODZI

Leszek Mądzik
muzyka: Marek Kaczyński

14 kwietnia, godz. 19.00

Kościół pw. Matki Bożej Królowej Polski
Scena Plastyczna KUL

BRUZDA

Leszek Mądzik